

EGZAMIN MATURALNY W ROKU SZKOLNYM 2015/2016

**FORMUŁA DO 2014
(„STARA MATURA”)**

JĘZYK POLSKI POZIOM ROZSZERZONY

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MPO-R1**

MAJ 2016

Tworzenie informacji	Napisanie własnego tekstu w związku z tekstem literackim zamieszczonym w arkuszu.
----------------------	---

Temat: 1. Na podstawie analizy fragmentu *Sklepów cynamonowych* Brunona Schulza wyjaśnij, w jaki sposób bohater postrzega rzeczywistość. Zwróć uwagę na językowy kształt tekstu.

I. ROZWINIĘCIE TEMATU (można uzyskać maksymalnie 26 punktów)

Punktacja
0–2

1. Rozpoznanie wstępne, np.:

- opis magicznej eskapady, wędrówki przez nocne miasto,
- poetyckość obrazowania / proza poetycka,
- tekst autora z okresu XX-lecia międzywojennego,
- konwencja wspomnienia z przeszłości, autobiograficzność narratora,
- elementy opisu świata: miasto, szkoła, jazda dorożką.

2. Bohater i jego postrzeganie rzeczywistości, np.:

0–7

- dziecięce pragnienie poznania, ciekawość,
- fascynacja nocą, tym, co na ogół zakazane (*Miałem nadzieję, że zdołam nie spostrzeżony przekraść się... , prywatne mieszkanie dyrektora*),
- zachwyt (*Z podziwem i czcią stałem przed tym przepychem*),
- poczucie nieopisanego szczęścia, wyzwolenia (*Byłem szczęśliwy*),
- dziecięca kreacyjna wyobraźnia pod wpływem nastroju chwili (*cisza tych pustych salonów pełna była tylko tajnych spojrzeń, kilka dorożek... jak kalekie, drzemiące kraby*),
- inicjacyjny charakter wędrówki: samodzielność, wolność, wieczór, ważna misja (poszukiwanie portfela),
- poddanie się wspomnieniom (nocne lekcje rysunku z profesorem Arendtem),
- ważniejsze przeżywanie niż działanie (*nocne seanse pełne były dla mnie tajemnego uroku, Nie zapomnę nigdy tej jazdy świetlistej w najjaśniejszą noc zimową*).

3. Sposób ukazania rzeczywistości postrzeganej przez bohatera, np.:

0–9

- zderzenie elementów znanych z niezwykłymi (ulica, sklepy – noc, księżyc),
- nieznana strona rzeczywistości (*przed oczami mam tylną i nigdy nie widzianą stronę gmachu gimnazjalnego*),
- dominujący motyw światła księżycowego (*księżyc, zagrzebany w pierzyny obłoczków, światło księżyca, rozpuszczone w tysiącnych barankach*),
- motyw labiryntu: „kolana” i zakola korytarzy,
- przestrzeń zmienna, dynamiczna, metamorficzna,
- przestrzeń odrealniona, groteskowa, oniryczna (*Konstelacje stały już stromo na głowie*),
- asocjacyjność: przestrzeń wywołuje skojarzenia i wspomnienia,
- przestrzeń dominująca nad bohaterem, pochłaniająca go (*nie mogłem porozumieć się z nim co do celu drogi*),
- przestrzeń zamknięta (szkoła) i otwierająca się (miasto, niebo),
- zmysłowość opisu (zapachy, dźwięki lub cisza, kolory nieba i miękkość dywanów, chłód śnieżnej, gwiaździstej nocy),
- nielinearna koncepcja czasu (*Wśród sennych rozmów upływał niespostrzeżenie czas i biegł nierównomiernie, robiąc niejako węzły w upływie godzin, polykając kędyś całe puste interwały trwania*),

- l) pustka, brak ludzi w przestrzeni (z wyjątkiem przywołanego wspomnienia profesora i odrealnionego dorożkarza – jak święty Mikołaj) – symbol samodzielności doświadczania, ale i samotności,
- m) baśniowość.

4. Językowe ukształtowanie wypowiedzi, np.:

0–5

- a) narracja w 1. osobie,
- b) złożona składnia (wykwintność języka poetyckiego, a nie język dziecka),
- c) plastyczność opisów – nasycenie wyrażeniami poetyckimi,
- e) środki służące dynamizacji przestrzeni,
- f) personifikacja księżycy, porównania dorożek do krabów (nadanie fantastyczności),
- g) konwencja oniryzmu podkreślana przez czasowniki (*Powietrze stało się lekkie, Droga stała się stroma, Las cały zdawał się...*),
- h) liryzacja prozy.

5. Podsumowanie

0–3

pełne, np.: dostrzeżenie odejścia od realizmu i wykorzystania konwencji onirycznej w kreowaniu obrazu świata i dziecięcego bohatera; wskazanie różnorodności przeżyć bohatera; określenie roli języka w kreowaniu obrazu świata; (3)

częściowe, np.: dostrzeżenie wykorzystania konwencji onirycznej w kreowaniu obrazu świata i dziecięcego bohatera; wskazanie różnorodności przeżyć bohatera lub określenie roli języka w kreowaniu obrazu świata; (2)

próba posumowania, np.: dostrzeżenie wykorzystania konwencji onirycznej w kreowaniu obrazu świata i dziecięcego bohatera lub wskazanie różnorodności przeżyć bohatera, lub określenie roli języka w kreowaniu obrazu świata. (1)

Temat 2. Dokonaj analizy i interpretacji porównawczej wierszy Zbigniewa Herberta *Mój ojciec* i Tadeusza Nowaka *Jak się przed tobą wytłumaczę*. Zwróć uwagę na kreacje podmiotu mówiącego, sposoby przedstawienia postaci ojca i relacji między synem a ojcem.

I. ROZWINIĘCIE TEMATU (można uzyskać maksymalnie 26 punktów)

Punktacja
0–1

1. Zasada zestawienia tekstów, np.:

- a) liryka bezpośrednia,
- b) postać ojca – kluczowa dla konstrukcji utworów,
- c) złożoność relacji między ojcem a synem,
- d) elementy autobiograficzne,
- e) poezja współczesna.

Mój ojciec

2. Kreacja podmiotu mówiącego, np.:

0–4

- a) „ja” liryczne, ale też „my” liryczne (mówienie w imieniu całej rodziny),
- b) sentymentalny powrót do „odległych czasów” – rola pamięci,
- c) świat ukazany z perspektywy dziecka,
- d) pogodne spojrzenie na świat,
- e) wrażliwość, bogata wyobraźnia,
- f) rola zmysłów (wzrok, węch),
- g) funkcja epitetów metaforycznych,
- h) baśniowość (przywołanie postaci Sindbada, latający dywan).

3. Sposób przedstawienia postaci ojca, np.:

0–4

- postać barwna, magiczna (związane z nią zapachy, smaki),
- ukazany poprzez szczegół (np. wąskie wargi),
- dar wyobraźni,
- podróźnicza pasja,
- życie we własnym świecie,
- uwięzienie w mieszczańskim modelu życia,
- udręka codzienności,
- podejmowanie prób ucieczki,
- nierozumiany przez otoczenie,
- doświadczenie goryczy powrotu do rzeczywistości,
- dynamika życia z ojcem – nieustanne zmiany,
- rola przedmiotów – charakteryzują ojca (książki, atlasy, tytoń) oraz świat, który go więzi (firanki, pantofle, klucze),
- rola środków stylistycznych – obrazowość, budowanie portretu ojca.

4. Sposób przedstawienia relacji między synem a ojcem, np.:

0–3

- dominująca w tekście postać ojca (rola tytułu),
- fascynacja ojcem i jego światem,
- próba zrozumienia jego postawy i zachowań,
- empatyczność syna (wie, co czuje ojciec),
- tęsknota za światem dzieciństwa,
- wieloznaczność i tajemniczość zniknięcia ojca,
- znaczenie fotografii,
- liczne przeciwstawienia (np. świat wyobraźni – świat realny, codzienność – egzotyka, zamknięta przestrzeń domu – nieograniczona przestrzeń marzeń, baśniowość – codzienność).

Jak się przed tobą wytłumaczę

5. Kreacja podmiotu mówiącego, np.:

0–4

- człowiek dojrzały,
- porzucenie rodzinnego domu,
- rozliczanie się z własnym życiem,
- poczucie winy, smutek,
- zagubienie w świecie,
- wyobrażenie spotkania z ojcem,
- rola apostrofy otwierającej wiersz,
- wieloznaczność metaforycznego wyrażenia „nieprzytomne życie”,
- rola środków stylistycznych w uwydatnianiu uczuć (np. słownictwo związane z muzyką, symbolika czerniącego się lasu).

6. Sposób przedstawienia postaci ojca, np.:

0–4

- surowy, twardy,
- związany ze wsią (z ziemią),
- religijny, przywiązany do tradycyjnych wartości,
- pokorny wobec Boga,
- nieprzychylnie odnoszący się do miasta i miejskiego stylu życia,
- osądzający,
- nieufny,
- mówiący prostym językiem,
- wyrazisty opis ojca (wyodrębnienie ust, rąk, oczu).

7. Sposób przedstawienia relacji między synem a ojcem, np.:

0–3

- dominująca w tekście rola syna (rola tytułu),
- otwarta przestrzeń spotkania syna z ojcem (miedza, niebo, łąka, las),
- silny związek z ojcem – ojciec jako autorytet, miłość do ojca, szacunek, pokora,
- poczucie zdrady wartości ważnych dla ojca,
- wyrzuty sumienia,
- chęć wytłumaczenia się, uzyskania przebaczenia,
- świadomość niemożności porozumienia się (rozejście się dróg syna i ojca),
- liczne opozycje (np. wieś – miasto, siwa łąka – czerniący się las, szczerłość – kłamliwa pokora),
- symbolika słów-kluczy – ręka, las, siwa łąka, różaniec, miejski teatr,
- rola pytań w wyrażaniu uczuć (niepokoju, lęku, smutku).

8. Podsumowanie

0–3

pełne, np.: omówienie specyfiki spojrzenia na relacje między ojcem a synem w wierszu Zbigniewa Herberta i w wierszu Tadeusza Nowaka – zauważenie podstawowych podobieństw i różnic, wskazanie najważniejszych cech obu wypowiedzi poetyckich, przywołanie kontekstów; (3)

częściowe, np.: omówienie specyfiki spojrzenia na relacje między ojcem a synem w wierszu Zbigniewa Herberta i w wierszu Tadeusza Nowaka – zauważenie podstawowych podobieństw i różnic; (2)

próba podsumowania, np.: podjęcie próby omówienia specyfiki spojrzenia na relacje między ojcem a synem w wierszu Zbigniewa Herberta i w wierszu Tadeusza Nowaka lub zauważenie podstawowych podobieństw, lub różnic. (1)

II. KOMPOZYCJA (maksymalnie 2 punkty)

Kompozycję wypracowania ocenia się wtedy, gdy zostały przyznane punkty za rozwinięcie tematu.

- podporządkowana zamysłowi funkcjonalnemu wobec tematu, spójna wewnętrznie, przejrzysta i logiczna; pełna konsekwencja w układzie graficznym; **2 p.**
- uporządkowana wobec przyjętego kryterium, spójna; graficzne wyodrębnienie głównych części. **1 p.**

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

III. STYL (maksymalnie 2 punkty)

- jasny, żywy, swobodny, zgodny z zastosowaną formą wypowiedzi; urozmaicona leksyka; **2 p.**
- zgodny z zastosowaną formą wypowiedzi, na ogół jasny; wystarczająca leksyka. **1 p.**

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

IV. JĘZYK (maksymalnie 8 punktów)

- język w całej pracy komunikatywny, poprawna, urozmaicona składnia, poprawne: słownictwo, frazeologia, fleksja; **8 p.**
- język w całej pracy komunikatywny, poprawne: składnia, słownictwo, frazeologia i fleksja; **6 p.**
- język w całej pracy komunikatywny, poprawna fleksja, w większości poprawne: składnia, słownictwo, frazeologia; **4 p.**
- język w pracy komunikatywny mimo błędów składniowych, leksykalnych (słownictwo i frazeologia), fleksyjnych; **2 p.**

– język w pracy komunikatywny mimo błędów fleksyjnych, licznych błędów składniowych, leksykalnych. **1 p.**

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

V. ZAPIS (maksymalnie 2 punkty)

– bezbłędna ortografia; poprawna interpunkcja (nieliczne błędy); **2 p.**

– poprawna ortografia (nieliczne błędy różnego stopnia); na ogół poprawna interpunkcja. **1 p.**

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

VI. SZCZEGÓLNE WALORY PRACY **0–4**